

1.

Modlitwa w czerpjenju częła a dusche.

O knježe Božo, hnadny njebieski Wótcze, ty by śwěrnny Bóh, kiž nikoho psches samóženje njespytuješch, ale czinišch, so spytowanie tač kónza dobudže, so jo snjesč móžemy, tebje prošču, wopokaž mi khudemu hrěschnikej w mojich wulkich nusach a boloscjach swoju lubosc a śwěrnosc, so njeby mój kšič mi pscheczežki byl. Božylń mje pod nim a troschtuj mje tač, so móhl jón nošyc se sczerpliwoscju. Bjes tebje, o knježe Jesom Khrystcze, nicžo njemóžu, twoja móž pač je we mni móžna, a ty wabišch mje, tač pscheczelniwje prajo: Bojczke ke mni wschitzu, kiž scze spróžni a wobczęženi, ja chzu waš wofschewicz. Glaj, ja bym spróžny a wobczęženy niz jenož swonkach na swojim częle s wulkimi boloscjami, ale tež snutskach w swojej duschi psches hrěch a smjerc a Boži sud. Ach, ja chzyl rad troscht a bylnošč męč a so w swojim czerpjenju a w swojich stysknych nusach wofschewicz. To pač njemóžu nihdže druhdže pytacz, khiba pola tebje, o Knježe, pschetož ty by prawa studžen žiwjenja a wscheho troschta. Teho dla prošču tebje, lubšchi Božo a Wótcze, s hlubokoscje swojeje roslamaneje wutrobny: ty chzyl mi bylnošč, troscht a sbóžne węcžne wofschewjenje na mojej khudej spróžnej duschi spožčicz, hórkeho czerpjenja a wumrjecza twojeho lubeho Ssyna, Jesom Khrysta, dla! Samjen.